

- de inhoud van de bestreden besluiten, in het bijzonder in verband met de financieringsmechanismen van de staatssteunregelingen en de verenigbaarheid van de staatssteunregelingen met ander Unierecht dan de bepalingen betreffende staatssteun.

Beroep ingesteld op 17 april 2018 — SKS Import Export/Commissie

(Zaak T-239/18)

(2018/C 231/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Société Kammama Saber (S.K.S.) Import Export (Sousse Jaouhara, Tunesië) (vertegenwoordiger: H. Chelly, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- gedelegeerde verordening (EU) 2018/212 van de Commissie van 13 december 2017 gedeeltelijk nietig verklaren wat betreft de toevoeging van Tunesië aan de lijst van landen waarvan de AML/CFT-regelgeving (regelgeving voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering) volgens de verklaring van de Commissie strategische tekortkomingen vertoont;
- de Commissie verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: onbevoegdheid van de Commissie en schending van wezenlijke vormvoorschriften, in die zin dat de Commissie haar bevoegdheden heeft overschreden met betrekking tot de associatieovereenkomst tussen Tunesië en de Europese Unie, krachtens welke zij de kwestie had moeten voorleggen aan de Associatieraad om het geschil te beslechten of, subsidiair, partijen de gelegenheid te bieden de noodzakelijke maatregelen te nemen ter bescherming van hun belangen.
2. Tweede middel: kennelijke beoordelingsfout wat betreft de beoordeling van Tunesië die is gemaakt door, ten eerste, de Europese Unie en, ten tweede, de Financial Action Task Force. In dit verband betoogt verzoekster dat de Commissie niet de juiste maatregelen heeft getroffen om de door de bestreden gedelegeerde verordening teweeggebrachte vergroting van het risico voor de economische ontwikkeling van Tunesië te beheersen.
3. Derde middel: schending van de Unieverdragen, in het bijzonder artikel 216, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie waarin is bepaald dat internationale overeenkomsten verbindend zijn voor de instellingen.

Beroep ingesteld op 18 april 2018 — Bruno / Commissie

(Zaak T-241/18)

(2018/C 231/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Luigi Bruno (Sint-Pieters-Woluwe, België) (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

te verklaren en vast te stellen,

- het besluit van het TAOBG van 4 juli 2017 wordt nietig verklaard;
- voor zover nodig, het uitdrukkelijke besluit tot afwijzing van de klacht van 18 januari 2018 wordt nietig verklaard;
- de verwerende partij wordt verwezen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting van de Europese Commissie bij de toepassing van de artikelen 11, lid 1, en 12, lid 1, van bijlage VIII bij het Statuut, aangezien de Commissie bij dat besluit haar verzoek heeft afgewezen om haar de uitkering bij vertrek in de zin van artikel 12, lid 2, van die bijlage toe te kennen, en haar zodoende de toepassing van artikel 11, lid 1, van bijlage VIII heeft opgelegd, dat echter niet van toepassing is op haar geval.
2. Tweede middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid, aangezien bovengenoemde statutaire bepalingen wegens het bestaan van een lacune in de wetgeving in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling en het verbod van discriminatie.

Beroep ingesteld op 18 april 2018 — VV / Commissie

(Zaak T-242/18)

(2018/C 231/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: VV (vertegenwoordiger: F. Moyse, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit van 19 juni 2017 en, voor zover nodig, het besluit tot afwijzing van verzoekers klacht van 18 januari 2018 nietig te verklaren;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vraagt de verzoekende partij om nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/322/16 — Administrateurs op het vakgebied audit (AD 5/AD 7) (PB 2016, C 171A, blz. 1) om haar niet toe te laten tot het vergelijkend onderzoek, aangezien zij niet heeft aangetoond in het bezit te zijn van een universitair diploma waaruit een opleiding van ten minste drie jaar blijkt op de gebieden zoals aangegeven in de aankondiging van dat vergelijkend onderzoek.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan ontoereikende motivering van het bestreden besluit.